

CLAUZA...

După spusele parlamentarului I. V. Săndulescu, invitat special în S.U.A. pentru discuții pertinente cu marii puteri economice și militare, pentru noi clauza este un fel de Fața Morgana pe care nu o vom vedea multă vreme decât în vis. Și mai spune distinsul patriot care „a făcut totul pentru a ne scoate în față”, că acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate depinde nu de americani ci de București. Ca și cum, Ulan Batorul a determinat a-

EDITORIALUL ZILEI

cordarea clauzei Mongoliei și nu interesele Washingtonului.

Așadar, nu se știe la câți ani distanță se află clauza de noi, respectiv, interesul Casei Albe față de românii din România. Ipotezele rămân în același stadiu imposibil de dezlegat. Cu toată mirarea noastră. Cu toate întrebările noastre. Pentru că, în mod firesc, ne întrebăm, care este prețul contra căruia se acordă unei țări, clauza? Când Ceaușescu făcea opoziție față de Moscova, americanii îl acuzau și-l încurajau acordându-ne și clauza și primindu-l în vizite oficiale cu tot fastul. Și acum, după revoluție, după

ce democrația a început să răsară și în „brazdă românească”, după ce libertatea individului, libertatea de a gândi, de a vorbi, de a crede, de a face a devenit realitate, americanii, uitând de Yalta, dar privind, peste noi, spre Gorbaciov, uită că au inclusiv datoria de a ne ajuta economic, pe noi, poporul român, acum după ce am reușit să fugim din brațele căpcăunului în care tot ei ne-au așezat, atunci, la Yalta, aranjament despre care nu se prea vorbește în Occident, dar care pe noi ne-a costat o jumătate de secol de viață.

Sigur, politica este dură. Ea nu are scrupule. Este dominată de interese imediate sau de perspectivă. Deocamdată, din punctul de vedere al politicii americane, noi, țara noastră, nu ne mai aflăm în sfera de interese a Casei Albe. Și de aceea va trebui să așteptăm clauza, care, domnule senator, nu depinde în nici un caz de București, cum v-ați exprimat cu o apolitică siguranță.

Și, lucru ciudat! La nici un miting nu s-a strigat încă împotriva celor care nu ne acordă clauza. Și nici un vorbitor politic n-a ridicat această problemă de la tribuna mitingurilor! Ghici ciupercă, ce-i?

TRIBUNA

BI "ASTRA" I U

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 385

Joi,
30 mai,

1991

4 pagini,

3 lei

Imaginea alăturată reprezintă noua „poartă” de intrare în Sibiu, dinspre aeroport — Turnișor. Deși au trecut 1—2 ani de când blocurile au fost date în folosință, spațiile comerciale de la parter sînt încă neocupate. Nu are nimeni nevoie de ele?

Foto: Andrei BUTA

Reforma învățămîntului — deocamdată în proiect (III)

Partea a III-a a Legii generale a învățămîntului are în vedere factorii care favorizează calitatea învățămîntului, respectiv: personalul din învățămînt, programarea didactică, resursele educative și materiale, cercetarea și inovarea pedagogică, inspecția școlară și evaluarea sistemului de învățămînt.

Cadrele didactice sînt responsabile de ansamblul activităților de predare, învățare și evaluare dintr-o unitate de învățămînt (art. 62, al. 2). Ca elemente de noutate în direcția formării și perfecționării acestora Legea prevede: ■ instruirea inițială și continuă a educatoarelor, învățătorilor și instructorilor (învățămînt profesional) prin colegii pedagogice afiliate instituțiilor de învățămînt superior (art. 67, al. 1) ■ formarea inițială și perfecționarea profesorilor pentru învățămîntul secundar în cadrul Seminarului pedagogic organizat pe lângă institutele de învățămînt superior, cu obținerea unui certificat de profesor. (art. 67, al. 2) ■ ocuparea unui post didactic în învățămîntul superior prin promovarea unei probe didactice (art. 67, al. 3) ■ activitatea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar va fi evaluată conform unor criterii ca: performanțele școlare ale elevilor obținute la sfîrșitul fiecărui ciclu de învățămînt, la concursuri profesionale ori la probe standard; contribuțiile individuale aduse la cercetarea și perfecționarea procesului de învățămînt; calitatea activităților puse în serviciul comunității educative și sociale a școlii (art. 72, al. 1). ■ activitatea cadrelor didactice din învățămîntul superior va fi apreciată potrivit unor criterii specifice, stabilite de Conferința Națională a Rectoilor (art. 72, al. 2).

Un factor important în asigurarea calității procesului de învățămînt îl constituie resursele educative și baza tehnico-materială. La acest capitol consemnăm o altă noutate: pentru aceeași disciplină din planul de învățămînt al unui nivel sau ciclu de școlaritate pot fi publicate și selectate mai multe manuale comparabile sub aspectul conținutului, dar diferite ca mod de prezentare (art. 82, al. 2).

În licee și școli profesionale manualele nu vor mai fi distribuite gratuit, cu excepția celor destinate elevilor orfani, de la casele de copii, sau care provin din familii cu venituri reduse (art. 83, al. 3).

Un loc important în îmbunătățirea procesului de învățămînt, a creșterii eficienței și individualității învă-

(continuare în pag. a III-a)

Ioan VIDRIGHIN

La Sibiu ființează

Filiala sud-transilvăneană a Institutului de Tracologie

Începînd cu acest an, la Sibiu ființează Filiala sud-transilvăneană a Institutului de Tracologie, alături de filialele din Craiova, Timișoara, Iași, București, Cluj-Napoca, Chișinău. La filiala sibiană sînt arondate județele Hunedoara, Alba, Sibiu, Brașov, Covasna și reunește specialiști în ar-

(Continuare în pag. a III-a)

Ion Onuc NEMES

Are cuvîntul... Alianța Civică

7. Lui Octavian Paler i s-au adresat mai multe întrebări. Iată cîteva din părerile domniei sale: „Reprezentanții puterii de ieri și de azi știu foarte bine că cine stăpînește trecutul, stăpînește prezentul. Succesorii lui Ceaușescu invocă o lege adoptată în timpul lui Stalin, la ordinul lui Stalin, împotriva României (apropo de abdicarea regelui — n.n.). Noi nu știm prea bine ce s-a întimplat în decembrie 1989. Istoria noastră de azi este o istorie manipulată. Ar trebui, în istorie, despărțite adevărul de minciună. Generația celor mai în vîrstă nu are dreptul să se considere profesor de morală pentru generația tinăra care este extraordinară. Sintem din nou bolnavi, așa cum am fost. Și este foarte greu de risipit confuzia. Fiecare să înțeleagă că puterea de-acuma este antidemocratică și antinațională. Politica puterii este esențial intereselor României. Cînd vom înțelege că un român nu trebuie să lucreze împotriva României, ne vom însănătoși. Concluziile ședinței noastre: nu sînt în grupul de inițiativă, dar cred că este necesar ca Alianța Civică să nu disprețuiască lupta e-

lectuală”. Profesorul Emil Constantinescu, geolog și prorector, conducător al Academiei Civice, a vorbit răspunzînd unor întrebări: „În general este adevărat că intelectualitatea trebuie să se izoleze de politică pentru a crea, pentru a-și face meseria. Dar acum, în condițiile noastre, trebuie schimbată această mentalitate. În acest scop a luat ființă Solidaritatea universitară. Ea și-a găsit locul în cadrul Alianței Civice. A fost necesară pentru că România ocupă un loc deosebit în Europa. Opera de refacere a tuturor structurilor noi, în locul celor comuniste, trebuie făcută. Soluția: o nouă revoluție; grevă generală; alegeri anticipate. Eu optez pentru alegeri anticipate. Alianța Civică este obligată să vadă ce se va întimpla după preluarea puterii de către ea. România este o țară emoțională. În ce privește alegerile, aici se confruntă liderii și alegătorii. Problema alegătorilor este foarte importantă. Pentru că alegătorii trebuie să aleagă în cunoștință de cauză, ceea ce este foarte greu de realizat. Academia Civică încearcă rezolvarea acestor probleme. Lumea do-

rește răspunsuri clare. Intelectualitatea lipsește din spațiile puterii. Ea se află în opoziție. Ea trebuie să producă ceva. Academia alianței urmărește folosirea mass-mediei. Liderii se nasc prin ceea ce produc. Programele noastre nu sînt doar generale. Ele vizează inclusiv reconstrucția unui țaran autentic. Problemele trebuie rezolvate nu prin fraze generale, fără demagogie. Să ne preocupăm, totodată, de alegerile locale”...

★

Am relatat cîteva idei, păreri, programe expuse de către unii membri ai consiliului director național al Alianței Civice, la Sibiu, în sala mare a Casei de cultură a sindicatelor libere. Nu le comentăm. Nu din nepricepere, ci pentru a vă lăsa dumnea-voastră, stimați cititori, această plăcere. Poate ne veți și scrie referitor la cele citite despre spusele Alianței Civice. Un asemenea dialog n-ar fi lipsit de interes. Dimpotrivă. Tot se vorbește la nesfîrșit despre importanța, valoarea și oportunitatea dialogului.

I. ARDELEANU

Revitalizarea agriculturii și refacerea satelor

Problemele satului românesc de astăzi sînt extrem de complexe. Ele sînt generate, în primul rînd de modul de aplicare a Legii Fondului Funciar. „Foamea” de pămînt ne-a cuprins pe mulți dintre noi. Ne-am amintit de faptul că părinții sau bunicii noștri au avut pămînt. Deci, putem redeveni proprietarii acestuia. Mulți — și asta e bine — au luat lucrurile în serios și au trecut la treabă. Alții se gîndesc cum pot să-l valorifice, nu să-l lucreze. Și nu e bine. Se vor găsi alții să o facă spre folosul lor. Unii se vor asocia pentru a-l lucra. Alții vor prefera să-l lucreze singuri terenul. Sînt liberi să o facă cum cred și le convine.

Dispute mari sînt și cu pășunile. Conform legii, acestea au trecut la primării. În multe situații acestea au fost folosite de I.A.S.-uri, mai

(continuare în pag. a III-a)
Dumitru MANITU

Labirînt

Sînt uneori momente cînd ai sentimentul că scrii în zadar, că am pornit fiecare pe altă cărare, cu ochii legați și urechile astupate, că adunăm boabe de mătrăgună pe care le credem mătănie. Într-un veac torturat de războaie și talente răgușite, ne colindă singurătatea. Conștiința cu amărăciune că cei care cer cu vehemență dialogul te lasă să vorbești doar dacă spui ce le convine lor să audă. Află cu mîhnire că un mare poet, pentru care băgam mîna în foc, este demnitate personificată, acceptă un premiu din mîna celor care îi trîntiseră ușa-n nas... Un premiu care nu-l face nici mai bogat, nici mai celebru, ci doar mai supus greșelii, ca orice muritor, și deci mai puțin demn de admirație. Ne bîntuie o mare mizerie morală, mult mai hidoasă decît cea materială. Am uitat să ne facem daruri, să ne dăm binețe, am înormîntat gîndurile bune. În vechime se socotea că clopotele se aud în cer. Acum ele parcă sună degeaba și pe pămînt! Mă gîndesc adesea la o cugutare a lui N. Iorga „Mulți evlavioși au un Dumnezeu de buzunar pe care-l curăță la zile fixe numite sîrbători”.

Într-atît se silesc unii să ne convingă că trăim un timp bolnav, încît s-ar putea să reușească. Oamenii ne care înainte nu-i durea nici capul de soarta țaranilor, a industriei sau a națiunii, nu mai pot dormi de „îngrijorare”. Se agață de simptomele exterioare ale răului, vor să le lecuiască prin cataplasme, le escamotează fără a le pricepe spre a le folosi în favoarea lor.

Pînă acum oamenii n-au găsit alt drum spre adevăr decît greșeala. Drumul nostru este anevoios, dar nu va deveni mai neted dacă vom avea mereu de traversat piraie de ură otrăvită peste care zboară corbii.

Nici cei de vîrstă mea, nici cei mai tineri, n-am fost deprinși cu jocul pasiunilor politice. N-am știut că setea de putere poate schimonosi cugete și chipuri; căroră n-ar fi de mirare ca într-o zi să le crească colți și gheare! N-am fost pregătiți pentru o astfel de lume. Anotimpurile își pierd răbdarea să mai fie ce știam noi că sînt.

De aceea uneori îți se pare zadarnic să vorbești. Cînd nu ți-e bine cu oamenii, să cauți o barcă și să cobori pe un rîu spre case de dor, cu turme de oi și gînduri pline de rouă.

Și totuși... Într-o dimineață m-au căutat doi oameni necunoscuți, doi pensionari prieteni ai „Tribunei”, prin care a vorbit toată înțelepciunea acestui neam. De dragul buchetului de gențiană primit de la ei am înțeles că nu avem voie să tăcem, că atîta timp cît există asemenea oameni, poporul acesta nu va pieri. **Ileana STOICA**

Unitatea pământului românesc

Transilvanie frumoasă

Despre Transilvania, despre destulul tragic al acestui pământ românesc, binecuvântat de Dumnezeu cu frumusețe și bogăție, pământ al românilor care l-au stăpinit cu mintea și cu sufletul, cu credința, speranța și cu truda lor de fiecare zi, și cu speranța când n-au putut s-o facă altfel, atunci când vremurile îi apăsa sau ca o lespede de mormânt, despre unica și frumoasa Transilvanie s-a scris mult. Ca și despre România, țara căreia îi aparține. S-a scris și de bine și de rău. Au scris despre ea și prieteni, dar și dușmani, nu denigrând-o ci încercând să demonstreze cu ajutorul vorbelor goale că ea, Transilvania, aparține altora și nu este a noastră, a românilor. Dar, „vînzîndu-și” sufletele adevărului istoric, speranței că va veni și ziua cea mare, ziua judecării și a dreptății, generațiile de români care s-au ivit din pământul Transilvaniei pentru a se reîntoarce în el, au demonstrat că oricît de mari ar fi fost opreliștile, oricît de perfidă și tiranică a fost aspirarea străină, oricîte lupte a dat Budapesta pentru maghiarizarea oamenilor și a pământului românesc, singele românilor nu s-a preschimbat în apă, dorul a rămas dor, doina a rămas doină.

„Pentru că, sublinia profesorul universitar Victor Jinga în 1945, la Brașov, fiecare om s-a născut undeva și și-a alcătuit un domiciliu al său, tot așa și națiunile s-au plămădit și au crescut într-un spațiu anumit pe care l-au fecundat cu mintea, munca, vrednicia și inima lor. Domiciliul națiunii române s-a construit pe Carpați și pe Dunăre, acolo unde ea s-a născut și a crescut. În acest spațiu națiunea română este acasă la ea, cu toate drepturile și îndatoririle ce decurg din atribuțiile ei de stăpînă”. Și tot el: „Afirmînd și susținînd această, orizontul nostru nu este întunecat și limitat de exclusivisme și hipertrofii naționale. În viziunea noastră asupra omului și a spațiului stăruiesc statornic înțelegerea și afectivitatea pentru drepturile, străduințele, însușirile și vrednicia tuttora, oricăror neamuri ar aparține, fiecărui după dreptul său, fiecărui după meritele sale”.

În acest context s-ar putea crede că vrem să demonstrăm unitatea pământului românesc, unitatea poporului român, unitatea României ca stat național unitar. Axiomele nu se demonstrează. Ele însele sînt argumente forte folosite pentru demonstrarea unor ipoteze. Unitatea pământului românesc este firească, la fel ca și unitatea poporului român. Noi voim doar să reamintim, celor ce-au uitat, aceste lucruri deosebite de importante acum, și pururea, și-n vecii vecilor.

Caracterul nealterat al pământului românesc

Zice-se, cu adevărat, că fizionomia pământului românesc de astăzi — identică, de fapt, cu cea de acum peste 2000 de ani — a dat naștere, de timpuriu, la formațiuni politice corespunzătoare. Unitatea în varietate a oferit posibilități pentru crearea de state durabile, acest pământ bogat și mănos putînd îndestula, cu aproape tot ce îi trebuia, populația așezată pe el.

Pentru că, se cunoaște, România mare, întregită, avea aproximativ forma și întinderea statului dac de acum două mii de ani. În acest context, scria Gheorghe Vâslan în 1937: „Cînd la intervale de timp atît de îndepărtate, se repetă forme politice atît de asemănătoare, noi sîntem în drept să credem că acest fel de organizațiuni politice sînt printre cele mai fericite ce se pot realiza în cadrul geografic al solului nostru”.

Firește că, unitatea pământului românesc este confirmată și de faptul că stăpînirea romană în Dobrogea și în cîmpie nu era și nu a fost posibilă fără cucerirea cetății transilvane, această unitate fiind întotdeauna expresivă prin hotarele naturale care au încadrat-o din toate părțile. Faptul a fost constatat, cu bună credință, și de geograful german W. Vogel care, în 1922 scria: „Prin largă zonă pustie, zona luncii și a mlaști-

nilor Tisei, Dacia și Panonia s-au învecinat multă vreme ca două lumi deosebite. Dincoace de zona pustie și inundabilă începea pădurea submunților și munților Apuseni: Silvania, pentru ca dincoace și de aceasta, să se întindă podișul Transilvaniei”.

Iar Ion Conea, în 1942, completa: „Fapt este că Dacia noastră, cea mai precis conturată, cea mai solid și mai organic construită din toate piesele geografice ale spațiului din Maramureș la Egee, a plămădit și a dat la iveală, desprinzîndu-l cu fizionomie proprie din rest, un popor aparte — poporul românesc. Nu există, în adevăr, istorie și nu există popor care să fie așa de mult expresii ale pământului lor, cum este istoria românească și cum este poporul românesc”.

În 1859 Moldova s-a unit cu Țara Românească, cu Muntenia întemeindu-se, astfel, sub sceptrul aceluiași domn, Al. Ion Cuza, România. Dar României de după 1859 îi lipsea echilibrul geografic și nu numai, vital pentru dezvoltarea sa normală, fapt sesizat și de geograful F. Schroder care, în al său „Atlas de geographie moderne”, publicat la Paris în 1891, menționa, la p. 36: „România este o regiune al cărei centru pe care noi îl numim centru geografic, prin analogie cu centrul de gravitate, este în afara teritoriului determinat de evenimentele istorice. Cu alte cuvinte, România, așa cum este ea astăzi, dă impresia unei țări care este în stare de echilibru instabil”. Pentru ca geograful german Theobald Fischer să compare imaginea de atunci a României cu „un vultur în zbor ale cărui aripi le formau Muntenia și Oltenia pe deoparte și Moldova de alta, iar capul Dobrogea — trunchiul însă, adică partea cea mai esențială a corpului, Transilvania — lipsindu-i”. Și tot în acea vreme, Rudolf Kjellen completa cele de mai sus, scriînd că: „cele două aripi de care vorbea Theobald Fischer — Valahia și Moldova — își păreau brațele unui clește care stau să se închidă spre vest, peste trupul Transilvaniei”.

Punctul de sprijin

De relevat că față de situația existentă atunci, la sfîrșitul veacului trecut și începutul veacului douăzeci, un organism etnic și politic românesc puternic și unitar, în măsură să reziste tuturor vicisitudinilor posibile și previzibile, nu se poate imagina decît sprijinindu-se pe cetatea Transilvaniei, pe Dunăre și pe litoralul Mării Negre. Acesta era adevărul susținut de istorie.

Marea Unire de la 1918 a dat teritoriului politic al României și echilibrul geografic, dar în primul rînd consistență și armonie etnică și economică, fapt pentru care, după cum remarca specialiștii de toate felurile, pînă în 1940 „țara noastră reprezenta, între țările Europei, statul-tip și în ce privește geoeconomia și simetria spațială”.

Nu-i de mirare că, precedînd evenimentul, în 1910, geograful elvețian Raymond Netzhammer, referîndu-se la viitoarea hartă a României, la harta „adevărului” se întreba: „Unde mai găsim o țară al cărei teren să prezinte contraste mai ispititoare și variațiuni mai bogate decît în România?... Mai întîi Carpații — o linie frumos arcuită. La mijloc, podișul Transilvaniei ocolit de munți, din care podiș, unele rîuri ies străbînd zidul stîncilor și coboară pe calea cea mai scurtă spre Dunăre... Munții se prelungesc cu un brîu de dealuri... avem între Muntenia și Moldova cîmpia măreață a Bărăganului... Totodată trece prin țară și cel mai mare fluviu al Europei centrale... Mai avem o porțiune de mare, mîrginită de un țărîm cît se poate de variat”. Armonia pământului românesc l-a impresionat într-o așa mare măsură pe geograful elvețian încît, atunci cînd România nu era întregită, și-a exprimat părerea ca harta României în albumele geografice ale vremii să cuprindă neapărat Basarabia, Bucovina și Transilvania, pămînturi care aparțin de drept și de fapt țării, din toate punctele de vedere.

Și parcă, pentru a-i da satisfacție, în 1922, Emm. de Martonne, în „La nouvelle Roumanie dans la nouvelle Europe”, scria: „Apropiat cît mai mult cu putință de idealul național, statul român strînge aproape pe toți

românii între frontiere din anumite puncte de vedere ideale, în jurul citadelei carpatice care a fost totdeauna inima națiunii române. Viața sa economică nu este turburată prin adăugirea de noi principii ale căror resurse diverse se combină. Ceea ce România cîștigă în bogății miniere nu schimbă raportul între viața agricolă și viața industrială. Nu este vorba de o adaptare la o viață complet nouă: este vechea viață care trebuie să continue cu o mai mare bogăție de pulsații și de trafic comercial”, glăsuînd astfel pentru cei ce aveau urechi de auzit.

Referindu-se la același lucru și în aceeași perioadă, G. Vâslan, în lucrarea „Transilvania, în cadrul unitar al pământului și statului român”, opina nu numai în calitate de român, ci și în calitate de om de știință, bazîndu-se pe adevăr: „Ce poate fi mai simetric decît alcătuirea pământului român, cu marele podiș transilvan, așezat tocmai în mijlocul țării, ocolit de toate părțile de un lanț de munți, apoi de o zonă de coline, de o zonă de cîmpii și de o zonă de lunci, iar totul închis în admirabilul oval format de trei fluvii navigabile: Tisa — Dunăre — Nistru? Simetrie perfectă, formă rotundă, hotare minime față de întinderea teritorială, totul există. Dacă astfel de caracterizări geografice au virtuți misterioase, atunci pământul românesc și statul care acoperă acest pământ, le vor avea în aceeași măsură în care le va fi avut fostul stat ungar. Pentru trecut putem spune că avem o dovadă, căci una din cauzele care pot explica mai plauzibil unitatea etnică românească, este tocmai această armonie a pământului românesc. Desigur există o deosebire de alcătuire: fosta Ungarie prezintă o cîmpie centrală, pe axa unui fluviu, apoi o centură de coline și munți pe care alerga hotarul. Dimpotrivă, statul român prezintă o cetate centrală încadrată de munți, coline, cîmpii și apoi de fluviu pe care alergă hotarul. Ei și? Unde sînt legile geografice care să demonstreze că o alcătuire e mai favorabilă pentru stat decît alta?”

Și, parcă pentru a-l completa, C.C. Giurescu, reputatul istoric specifica: „Pământul nostru se poate asemăna cu o cetate antică sau medievală. Ardealul și cununa lui de munți închipuie fortăreața propriu-zisă, dealurile de prin prejur, întăriturile înaintate, iar Dunărea, Tisa și Nistru, șanțurile de apă care înconjoară cetatea. Imaginea se impune de la sine. Nu-i de mirare, așadar, că învățații germani și francezi au și întrebuintat termenul de citadelă sau bastion pentru Ardeal”.

Și totuși...

Deși atît din punct de vedere geografic și antropogeografic au fost lămurite natura și funcțiunile Carpaților, rolul lor în spațiul și viața națională a poporului român, pe bază de argumente științifice, de realități geografice, antropogeografice și etnice, au fost și mai sînt încă voci care, intenționat sau nu, au intrat și intră în conflict cu adevărul, cu realitatea, rătălmăcînd cu rea credință multe axiome privind România și poporul român.

Astfel, în 1940, autorul maghiar Dott. Andrea Fall susținea împotriva realității și adevărului că: „Lanțul Carpaților împarte și separă Transilvania de România Mare, fiind imposibilă încadrarea ei în sistemul economic al României... Carpații formează linia naturală și sigură a apărării Dunării și a zonei dunărene; de fapt, în marele război, rușii nu economiseau divizii și corpuri de armată pentru a-i cucerii... Este foarte important cine este stăpînul Dunării și al văilor Dunării: Ungaria, deci un stat care face parte din occident, pentru că interesele sale și condițiile sale de viață sînt identice cu cele ale occidentului, — sau un grup de puteri aservite panslavismului, deci cu țeluri separatiste și particulare?... Dacă Carpații ar trebui să continue să rămînă în mîinile slavilor și ale românilor, foarte ușor s-ar crea un coridor între slavii de nord și aceia de sud”. (Să fi fost și această afirmație un „vot” pentru aplicarea Diktatului de la Viena din 1940? Cine știe?!).

Cine-l contrazice pe acest autor? Prosperitatea economică deosebită a Transilvaniei, în răstimpul de la 1918 la 1940, respectiv perfectă și organică încadrare a acestei străvechi părți de țară românească în economia României Mari. Căci spiritual era încadrată de la naștere, de aproape 2000 de ani.

Și încă o mostră de rea credință în care este invocată pînă și puterea divină. Este vorba de afirmațiile făcute într-unul din discursurile sale, ținut în Camera magnaților din Budapesta prin 1939, de către primatul Ungariei, cardinalul Szeredi: „Creațiunile contrare legilor naturii nu pot fi statornice. Frontierele patriei maghiare au fost tratate de Dumnezeu atotputernicului însuși, atunci cînd el a făcut din bazinul Carpaților o admirabilă unitate geografică pentru a o dărui națiunii maghiare. În conformitate cu o lege a naturii care exprimă o voință divină, bazinul carpatic trebuie să fie posedat de o singură națiune, națiunea maghiară”. Așadar, atenție, Europă! Dumnezeu care stă deasupra ta este maghiar. El împarte și desparte țări, el stabilește frontiere, el împacă și dezbină neamuri, oameni, popoare. El face daruri și binecuvîntează doar pe aleșii săi care se autoproclamă astfel. Și aceasta, în condițiile în care, un alt autor ungar, Etienne Györfy, în „L'ethnographie de la Hongrie”, scrie: „Ungurii nu iubesc munții; satele lor sînt situate mai ales la șes sau în ținuturi puțin deluroase. Cînd ei locuiesc regiuni muntoase, ei se așează mai ales în văile largi. Numai secuii și o parte din locuitorii Palocului trăiesc în regiuni relativ mai ridicate”. Împotriva afirmației, lipsită de veridicitate, făcute de Dott. Andrea Fall, referitoare la Carpații care i s-ar cuveni Ungariei: „Trecerea peste acest zid ciclopic formidabil natural este posibilă numai în văile alpine înalte și dificile, care nu sînt numeroase”. Gheorghe Vâslan remarcă: „Carpații sînt un accident important al pământului românesc, dar prin înălțimea lor mijlocie, prin masivitatea lor redusă, prin direcția lor variată, prin întinsele platforme accesibile, prin rîurile care nu i-au respectat și prin numeroasele trecători și bazinuri din mijlocul lor, ei nu alcătuiesc un hotar. Omul a putut să-i treacă și să-i cutureze în toate direcțiile (...). Nici hotar politic nu au fost Carpații decît timp de cîteva sute de ani, ceea ce e foarte mult pentru viața unui om, dar e atît de puțin pentru viața unui neam. Impunerea unui hotar pe crestele munților a adus stînjeneri în dezvoltarea firească a Carpaților și a populației din jurul lor, dar niciodată nu a putut împiedeca legătura intimă între cele două părți ale neamului românesc. Nu au fost Carpații un despărțitor, ci mai curînd o pavază a neamului nostru. (...) În jurul Carpaților se află cea mai tipică populație românească. Tradiții vechi și frumoase, o viață simplă și sănătoasă, un simț artistic original; toate aceste daruri trebuie să fie ocrotite și încurajate. Carpații nu vor putea fi niște munți sălbatici și aproape pustii, ci parcul țării românești, plin de păduri și grădini, de sănătate și belșug. Carpații nu mai sînt hotar! (...) Nu ne-au despărțit niciodată”.

Și, să nu uităm: „Expansiunea politică a românilor și organizațiilor lor s-a oprit — la răsărit — acolo unde sîfîrșesc rîurile carpatice, iar la apus dincolo de cîmpiile anexe ale Transilvaniei (...) Instinctul graniței și zăvoarele istoriei nu ne-au dus mai departe”, opinează Victor Jinga. Și iarăși să ne amintim faptul că, după cum susține G. Vâslan: „Carpații — hotar — erau o armă puternică în mîna Ungariei dominatoare, care apăsa cu toată cetatea Transilvaniei asupra trupului încovoiat al vechii României. Carpații în mijlocul României devin inofensivi și servesc numai ca mijloc de apărare a miezului țării în cazul unei agresiuni. Prin chiar alcătuirea pământului său, statul român are forma cea mai pacifică ce se poate închipui, prezentînd vecinilor săi nu zidul munților, ci curțile cîmpiilor sale ocolite de drumuri deschise pentru toată lumea”.

Pagină îngrijită de

Radu SELEJAN

prog
tv.

10,00 Ac
10,10 Ho
zilei. 10,20
Channel. 11,
sene anima
dia în juru
12,00 Ora d
că. 13,00 In
te. 13,30
mieră TV. I
cital. 14,00
tăți. 14,10
muzica. 14,3
doscop ce
15,00 Arte
15,40 Pre
taria. 16,10
școală. 16,
zica pentr
17,00 Limba
17,30 Pro
18,30 Piața
dv. 19,00 Ș
lume. 19,35
animate:
Mouse". 20,0
lități. 20,50
sport. 21,0
serial: „Dal
21,55 În fat
nii. 22,35 I
internation
ria Tănase"
Simpozion.
Actualități.
comandări
gramul de

cine

SIBIU —

„Cei trei car
riat vestul”.
11; 13; 15;

Arta: „Ac
nule Chips”
orele 10; 1;
19.

Tineretulu
fulgerarea”.
15; 17 și 19

Medias
gresul: „Cr
iluzie”, or
12,15; 14,30;

Central:
te sublimă”,
orele 10; 1
19.

CISNĂDII
pectul”, ore
și 19,30.

DUMBRĂ
„O femeie
rieră”, orele
19,30.

mete

(Meteorolog,
II

Mîine vre
fi relativ re
rul mai m
Cu totul iz
ploaia. Vîntu
fla slab.
turile minir
cuprinse înt
grade, iar c
me între 1
grade. Ză
Păltiniș măs
cm, iar la 1
155 cm.

Anu

Din cauz
lui ne
competițiile
dotate cu C
ranțelor sib
pa în men
Cupa I.P.
replanifică
15 și 16 iu

Revitalizarea agriculturii Reforma învățămîntului

(urmare din pag. I)

bine sau mai rău. Acum, nu le mai au. Unde vor mai pășuna animalele de care dispun aceste unități, care în noile condiții s-au dovedit a fi rentabile. Mai mult decât atât, ele vor fi o contrapondere a producătorilor individuali, o concurență a acestora. Vor produce și acele culturi care nu sînt încă agreeate de particulari sau pe care aceștia nu au posibilitățile tehnice de a le realiza. Actualmente, asistăm la o fărîmătură a terenurilor. În perspectivă, însă, vom ajunge inerent tot la o concentrare a acestora. Agricultură făcută pe „felii” mici s-a dovedit a nu fi rentabilă. Cum se va realiza acest lucru la noi, e greu de spus sau prezis. Totuși, în timp, la această formă vom ajunge. Ne-o va impune viața, realitățile cu care se vor confrunta proprietarii de pămînt.

Așa cum precizăm la început, problemele satelor sînt complexe și dificile. Zecile

de scrisori primite la redacție ne indică tot felul de ne-reguli în aplicarea Legii fondului funciar. Noi nu avem calitatea de a le soluționa. O va face, sperăm, comisia județeană ori justiția. Fiecare se simte îndreptățit să primească pămînt. Alții profită de neclaritățile legii, de omisiuni sau de relații. Dar oare cîte nu s-ar putea scrie despre problemele agriculturii și ale satului azi? Deocamdată, cu toții ne dorim produse agroalimentare mai ieftine. Mai puțin ne interesează cum se pot obține, ce eforturi necesită munca din agricultură. Dar se mai ridică o problemă: pămîntul nu se află de regulă în jurul orașelor, ci pe coclauri, la distanțe de zeci de km.

„Sînt sate — așa cum ne spune dl. Cornel Benchea, originar din Ghișasa de Jos — care în ultimii ani au fost vitregite de posibilitatea de a avea acces la viață, au fost sortite pieirii. Tinerii au plecat. Au mai rămas doar cîțiva bătrîni. Acum mulți s-ar reîntoarce. Satul nostru, ca

și altele, ar putea fi revitalizat. Pentru ca să-și poată lucra pămîntul au nevoie de drumuri de acces. Pentru ghi-zășeni tractorul sau căruța sînt singurele mijloace de transport pe care le pot folosi de toamna pînă primăvara și chiar vara uneori. Un grup de inimoși au trecut la acțiune pentru a face un alt drum. Mai scurt și mai bun. Prefectura, cu puținele mijloace financiare pe care le are, nu ne poate ajuta prea mult. D.J.D.P. și I.E.L.I.F.-ul vor să ne sprijine, dar fără bani nu o pot face. Tocmai de aceea facem un apel la toți cetățenii satului, cît și la cei care actualmente nu mai locuiesc aici, pentru a contribui cu bani (după puterea pungii) la realizarea acestei lucrări. Unii au și făcut-o deja, cu sume între 2000—5000 lei. Fi așteptăm și pe ceilalți. Sînt convins că cei care sînt cu adevărat fii ai satului o vor face. Și ghi-zășenii au dreptul la o legătură cu lumea. Să sperăm, cu sprijinul d-voastră, că o vom avea”.

(urmare din pag. I)

țării, a organizării și conducerii sistemului de învățămînt este consacrat în noua lege cercetării și inovării pedagogice. Inovațiile care se introduc în sistemul de învățămînt trebuie mai întîi experimentate și omologate pe baza unor criterii științifice și a rezultatelor practice, evitîndu-se eventualele efecte negative asupra personalității elevilor sau studenților (art. 93).

Un capitol aparte este rezervat inspecției școlare ca funcție a conducerii învățămîntului. Ea se bucură de autonomie de acțiune și garantează aplicarea legislației școlare și creșterea calității

învățămîntului. Selecția inspectorilor de specialitate indiferent de nivel se va face prin concurs, iar inspectorii generali și inspectorii generali adjuncți vor fi numiți prin ordin al ministrului învățămîntului din rîndul cadrelor didactice cu înaltă competență profesională și probitate morală (de regulă dintre inspectorii selecționați prin concurs — art. 96).

Evaluarea sistemului de învățămînt și a componentelor sale se realizează permanent prin activități curente de inspecție școlară, cît și prin statistici educaționale (de culegere, ordonare și prelucrare a datelor și informațiilor — art. 100—101).

Admitere în învățămîntul superior

Secția de ecologie — date la zi

Ca urmare a unor inadvertențe publicate în „Preuniversitaria” nr. 4 (52) 1991 și a unor informații eronate care mai circulă privitoare la statutul secției de ecologie din cadrul Facultății de Științe a Universității din Sibiu am considerat necesar — la sugestia unor candidați — să aducem cîteva precizări în convorbirea pe care am avut-o cu lectorul univ. Corneliu Bucșa, convorbire pe care o redăm în datele ei esențiale.

Secția de ecologie funcționează în cadrul Facultății de Științe a Universității sibiene începînd cu anul universitar 1990—1991. Specializarea pentru care se organizează concurs de admitere în acest an este ecologie; specializările în direcția ingineriei protecției mediului sînt de perspectivă. Cifra de școlarizare pentru anul universitar 1991/92 este de 25 de locuri învățămînt

de zi. Probele pentru concursul de admitere sînt: algebră (scris), chimie organică și anorganică (scris), biologie clasele a IX-a și a X-a (scris). Manualele școlare valabile pentru concurs și capitolele care nu se cer sînt precizate în revista „Forum” nr. I/1991. Prin cursurile opționale și facultative organizate se creează posibilități de aprofundare a unor specialități, precum și de pregătire în domeniul pedagogic (psihologie, pedagogie, metodică). În consecință, viitorii absolvenți vor avea perspective profesionale în domeniile supravegherii și protecției mediului, economiei și administrării mediului, dezvoltării energiilor neconvenționale, ocrotirii dinamice a naturii. Cei interesați au posibilitatea de a profesa în învățămîntul preuniversitar.

Ion Onuc NEMES

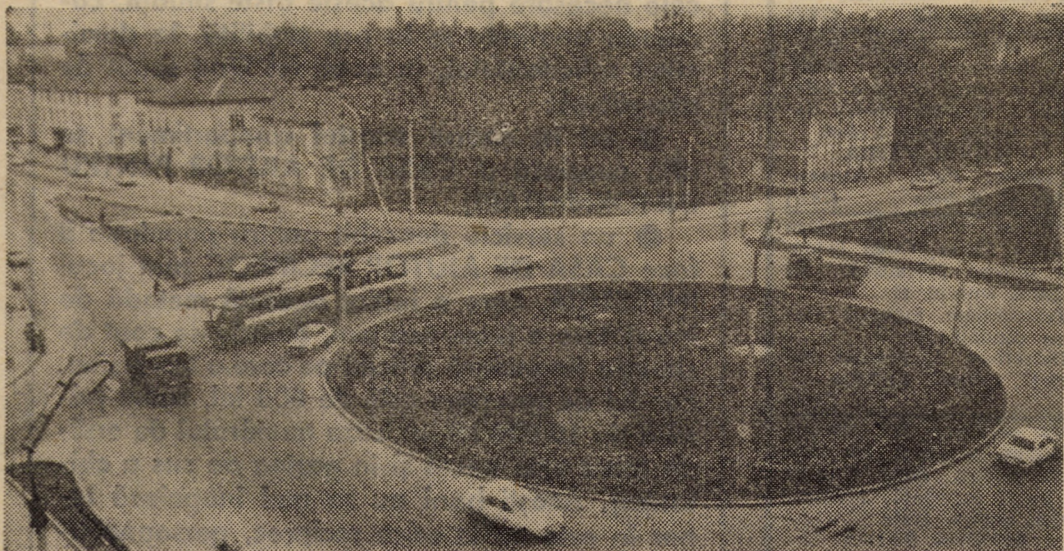

Foto: Andrei BUTA

A plouat mult în Sibiu. Plantele au crescut în înălțime și nu de puține ori buruienile au întrecut florile. Pe oamenii de la sectorul parcuri îi așteaptă o muncă intensă pentru ca tot ceea ce au făcut în ani să încinte iarăși ochiul și să bucure sufletul omului. În ciuda tuturor greutăților de tot felul pe care le-au avut de depășit (lipsa de apă, furtul de flori — uneori cu rădăcină cu tot — lipsa de materiale, de combustibili) ei și-au făcut în tăcere munca și numai de puține ori au auzit o vorbă bună la adresa muncii lor. Că pot și știu să o facă ne dovedește și fotografia alăturată. Că vor și o vor face ne va dovedi luna iunie.

Foto: Andrei BUTA

Filiala sud-transilvăneană

(urmare din pag. I)

heologie, etno-istorie, etnologie, folclor, muzică, artă populară, specialiști care lucrează în muzee, arhive, învățămînt ori în diferite alte instituții.

Prima ieșire în public a filialei a avut loc cu ocazia Săptămîinii culturale-științifice româno-americane de la Sibiu din luna aprilie și a constat în cîteva comunicări științifice prezentate la secțiunea istorie. Conducătorul acestei instituții este istoricul prof. univ. dr. Iuliu Paul de la Facultatea de Litere, Istorie și Drept, care ne-a oferit cîteva amănunte referitoare la activitatea de viitor a filialei.

„Filiala Sibiu este subordonată Institutului de Tracologie. Activitatea ne-o desfășurăm pe baza unei tematiche de cercetare, iar temele le discutăm în ședințe de comunicări și referate în ultima joi din fiecare lună. Sesiunile noastre au un caracter deschis și au loc la biblioteca documentară a Facultății de Litere, Istorie și

Drept unde este și sediul filialei noastre. Colaborăm la simpozioanele organizate de institut în diferite centre din țară, la sesiunea anuală de comunicări științifice, iar materialele se publică în revista Traco-dacica și Simpozion Traco-dacica.

Rostul filialei este să intensifice cercetarea interdisciplinară, întrucît la ora aceasta nu se mai poate merge în abordarea unei tematici atît de ample, importante și complexe, cum este problema istoriei tracilor fără o astfel de viziune. Misiunea institutului și a filialelor sale este să concentreze forțe foarte diverse în preocupări și specialități, care să contribuie la lămurirea unei problematice istorice de larg interes, de la istoria veche pînă la istoria modernă și contemporană.

Paralel cu activitatea noastră de cercetare, vom stabili legături cu institutele de profil din celelalte țări pentru a contacta specialiști interesați în studierea acestei zone și a problematice de tracologie, în general.”

Prin Piața Cibin, plecînd de la o scrisoare deschisă

Un grup de 5 întreprinzători particulari (în frunte cu dl. C-tin Nichita, Șos. Alba Iulia 33), „autorizați de Primăria județului Sibiu în producerea și desfacerea articolelor textile pe întreg teritoriul țării”, protestează împotriva măsurii Administrației piețelor de a-1 fi alungat din P-ta Cibin și mutat cu forța în P-ta 1 Mai. Argumentele dînsilor ar fi în esență îndreptățite: s-au achitat cîștia de ani de zile de toate obligațiile fiscale (prelînd înserenate cantități de carne la fondul centralizat al statului); în Piața Cibin aveau un vad comercial excelent; P-ta 1 Mai nu are nici grup social (și ei sînt oameni bătrîni, de peste 70 ani); măsura are un caracter discriminatoriu, din moment ce alții sînt tolerați să vîndă în Piața Cibin țigări (la preț de speulă), blugi, ceasuri electronice, „cîrpe” etc.

Am dat o raită prin piață. Este drept, bișnițarii s-au rărit, dar „rîia” nu trece cu una cu două. S-au înmulțit parcă cei ce încarcă brichete. Chioșcurile cu textile și altele n-au dispărut, ba a apărut și un magazin privat (cu sediul firmei în str. Rîului 13) care vinde de toate. Sfirșitul turului este în fața d-lui Teofil Cadar, șeful Administrației piețelor. Mutarea celor 5 nu este opera domniei sale, ci a Primăriei. Prin Decizia 430 din decembrie 1990 aceasta a hotărît că Piața Cibin să rămînă agroalimentară în exclusivitate. Sînt admise în plus florile, măturile și artizanatul. Atît. Dar chioșcurile cu produse nealimentare? Aparțin de U.J.C.M., C.P.A.D.M., Coop. „Gheata”, I.C.S.M.I., I.J.I.M.

P.S. etc. Au fost trimise adrese la toți proprietarii să-și lichezeze afacerile însă... S-au făcut adrese de revenire și urmează (în caz de nevoie) instanța. Aceasta-i „metodologia”.

(Facem o paranteză pentru a constata cît de greu este a-1 lămuri sau obliga pe cei „mari” să se conformeze unei Decizii a Primăriei. Cei mici au fost însă „executați” de urgență. Bietul „întreprinzător particular” C-tin Nichita a fost chiar amendat de Poliție cu 20 mii lei? O fi fost just? Credem că nu, din moment ce „tratamentul” n-a fost egal pentru toți).

Ce-i cu „bișnițarii” ne explică dl. plut. maj. Vasile Sandu care răspunde de piață. Zilnic se fac controale, zilnic se dau amenzi. Bișnițarii s-au... hoțit. Umblă doar cu cîteva pachete de țigări la ei, iar la o adică spun că sînt doar pentru... plămîni lor. Și ce, nu-i voie? Singura soluție este să-i prinzi asupra faptului. Și nu o ușor.

Dar să revenim la piață, respectiv la dl. Cadar. Ce-i cu Piața 1 Mai? A fost un WG public acolo, a costat 480 mii lei. A fost distrus în timpul Revoluției. Primăria trebuie să-l refacă. De ce curge apa rîurii la cișmeaua pieții, cînd se pune problema economisirii? Așa au fost concepute instalațiile. Lansăm o comandă celui care ne poate pune la dispoziție un sistem de închidere care să garanteze că așa va curge numai atunci cînd este nevoie de ea (Ar fi, zicem noi, și o soluție organizatorică: apa să nu mai fie taxată pașal, ci după contor). Nu ne permitem să spălăm piața decît de 2—3 ori pe lună, noaptea (Ziua, în schimb,

se duce la canal). Aprovizionarea? Precum vedeți, foarte bună. Așa e. Ce e cu poveștea cu căpsunii și roșiile? Povești. În schimb informăm populația că maxim pînă în 5 iunie vor apare roșiile de solar, la prețul de 120—130 lei. Avem contracte cu producători serioși. Populația să fie liniștită: vor fi de toate, la prețuri rezonabile.

În final, sugestionat de „laudele” aduse de dl. Cadar, am intrat nițel în unitatea de alimentație publică a fraților Ilie și Moise Chera (privatizați). Intr-adevăr, oameni de ispravă, care n-au nevoie de reclamă gratuită. Și, înainte de a pune punct, ne întoarcem de unde am plecat: a fost just, oportună, omenească „marginalizarea” celor 5 bătrîni întreprinzători particulari? Categorie nu.

Ion SORESCU

P.S. În graba condeiului am uitat să vă spunem că „privatizat” de care aminteam (cel cu sediul pe Rîului 13) are, după cum ni s-a spus, autorizație să vîndă în piață?! Spațiul ar fi fost al cooperativei „Progresul”. El de ce are voie și cei 5 nu? Cine i-a dat voie?

ANUNȚ

Veteranii de război decorați cu Ordinul Virtutea Militară sînt invitați la Casa Armatei Sibiu în ziua de 6 iunie 1991, ora 10, pentru comunicări urgente.

Se vor aduce actele de veteran și decorații.

Comitetul județean Sibiu al Veteranilor de război

Mica publicitate

PIEDERI

● Pierdut foale parcurs seria 715562, 3.05.91 eliberată de SETTPPL Sibiu. O declară nulă. (7870)

● Dispărut iapă murgă, umflături la ambele picioare din spate, pată albă mică pe partea stângă, în ziua de 26 mai, orele 18,30 din Șura Mare, str. După Grădini nr. 149. Adresați Poliția Șura Mare sau fam. Muntean din Sibiu, str. Cuptorului 30 (cartier Tîglari). (7861)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind mobilă dormitor din lemn, preț convenabil, Sibiu — Turnisor, str. D. D. Roșca 92 (fost 24 septembrie). (7881)

● Vind casă și grădină în Cisnădioara nr. 131 (pe valută). (7874)

● Vind televizor color, diagonală 67 cm și magnetofon KASHTAN — 1 cu boxe și 12 benzi înregistrate. Telefon 27857, orele 16—22, Sibiu. (7873)

● Vind Fiat 1100 cu motor rezervă, reparație capitală. Sibiu, str. Verzeiei nr. 17 zilnic. (7871)

● Vind aparat de tricotate marca „Singer” memo-matic. Telefon 5066L. (7869)

● Cumpăr videocasete sigilate. Filmez nunți, botezuri, aniversări. Național M. 7^a Calitate. Telefon 4443L. (7877)

● Vind urgent 100 litri rachiu din fructe, preț convenabil. Telefon 44051, orele 16—20. (7868)

● Vind medicament CALCIOTONIN (CIBOCALCIN) — 10 fiole, bord, bară, disc și alte piese Dacia 1310. Telefon 46625. (7885)

● Vind video „Philips Recorder” — preț avantajos. Telefon 39367. (7887)

● Vind înscriere Dacia din 1988 și înscriere televizor color cu nr. 1900. Telefon 16522, orele 16—18. (7890)

● Vind televizor color GRUNDIG și televizor alb-negru. Telefon 30500. (7896)

C.A.P. Răvășel vinde la licitație publică, duminică — 2 iunie 1991, ora 9, următoarele: magazii cereale, grajduri, fânare, sediul C.A.P. (7900)

● C.A.P. Ludoș vinde la licitație, în ziua de 2 iunie 1991, următoarele: 4 grajduri, maternitate scroafe, saivan ovine, moară de furaje, 2 tocătoare rădăcinoase, separator lapte, centrifugă. (7898)

● Vind piese Volkswagen Golf: cutie viteză, punte spate, pivoti etc. Telefon 26461. (7911)

● Vind televizor „Sirius” în garanție. Telefon 35067. (7910)

● Vind televizor alb-negru clasic, mașină de scris electrică, bicicletă semicursă. Telefon 25479. (7909)

● Vind televizor color SA-BA, diagonală 67 cm cu 4000 lei. Telefon 33634. (7915)

● Vind ZX SPECTRUM PLUS cu 24000 lei. Telefon 33148. (7915)

● Vind casete video. Preț convenabil. Telefon 82030, orele 8—15. (7920)

● C.A.P. Biertan vinde prin licitație, sâmbătă — 1 iunie, ora 9 dimineața, următoarele: tractor cu remorcă, grup generator curent, tractor cu încălzitor hidraulic, instalații tuns oi — 12 posturi de lucru, instalații muls vaci la bidon, boilere, diverse motoare electrice. (7877)

● Vind Trabant combi. Telefon 2735L. (7732)

● Vind tractor „Lanz-bulldog” 35 C.P. în perfectă stare de funcționare, Arpașu de Jos nr. 281, Chiștop Ioan telefon 235 B. (7700)

● Vind urgent și foarte convenabil Lada 1200 și televizor color, str. Lupeni nr. 2. (7823)

DIVERSE

● Transport persoane R.F.G. — sâmbătă, 1 iunie 1991 — Sibiu — Nürnberg — Hailbronn. Telefon 72097. (7928)

● FIRMA TUDOR ORGANIZAȚIA EXCURSII LA ISTANBUL. ÎNSCRIERI ZILNIC LA CASA MODEL. INFORMAȚII TELEFON 42127. (7795)

● Societate particulară angajăm brutar pe timp nelimitat. Informații telefon 31695 sau 38187. (7917)

Patronii Caffe-barului „Zodiac” din Sibiu angajează două ospătărițe. Informații telefon 35921. (7914)

IMPEX SIBIU, ORGANIZAȚIA EXCURSII LA NURNBERG. TURUL ORAȘELOR VIENA ȘI PRAGA. ASIGURĂ VIZA. INFORMAȚII TELEFON 924/31708; 928/23457. (7281)

König Reisen efectuează transport de persoane în Germania. Informații telefon 17268. (6491)

● Transport persoane în Germania. Telefon 30665 Sibiu. (6291)

● Transport persoane în Germania, Nürnberg — Stuttgart, săptăminal. Telefon 16072. (7669)

● Firma GARANT-TOURS Sibiu efectuează excursii în Germania cu plecarea din Sibiu, în 23 iunie, 8 iulie și 21 iulie. Durata 7 zile. Transport cu autocar Setra. Prețuri convenabile. Asigurăm vize. Telefon 34880 și 12140, int. 13L. (7574)

● Direcțiunea Casei de copii școlari Boia — județul Sibiu, în numele copiilor orcoțiți, aduce mulțumiri Filialei Județene a Crucii Roșii Sibiu pentru darurile acordate în diverse ocazii și cu cea a zilei de 1 Iunie 1991. (7888)

ANIVERSĂRI

Azi, cînd trece pragul celor 20 de primăveri, urăm dragei noastre NICOLETA-VIORICA LUPEAN un călduros „La mulți ani”, sănătate, fericire și mult succes la învățătură. Părinții și frațele Viorel (7839)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

● Schimb apartament 2 camere, proprietate, bloc, confort II, cu confort I, 2 sau 3 camere, intrare separată. Achit diferența. Telefon 26298. (7867)

Schimb București cu Sibiu — 3 camere, decomandate, boxă, proprietate, îmbunătățiri excepționale cu casă, curte, eventual rîmăneri în spațiu, îngrijire, variante. Telefon 90/31.43.70; 924/27962. (7809)

DECESE

Cu adîncă durere în suflet anunțăm încetarea din viață a celei ce a fost **MARIOARA OLARU** — născută **TOADER** — în etate de 71 ani — înmormîntarea joi, 30 mai, ora 15, în Cimitirul din Cisnădie. Familia îndurerată (7893)

Regretăm dispariția celei ce a fost o bună soție, mamă și bunică **MARIOARA OLARU** — născută **TOADER** — Nepoții Alexandru, Simion, Cristina (7894)

Ne despărțim cu durere de scumpa noastră soră, cumnată și mătușă **MARIOARA OLARU** — născută **TOADER** — Familia Toader și Durdu (7902)

Regretăm nespuse de mult dispariția dragei noastre sore, cumnată și mătușă **MARIOARA OLARU** — Sîntem alături de familia îndoliată!

Fratele Gheorghe cu familia (7905)

Regretăm mult moartea bunului nostru vecin **ALEXANDRU MATHE** Condoleanțe familiei. Vecinii din str. Rahovei, bloc 33, scara B (7876)

Cu adîncă durere, anunțăm încetarea din viață, după o grea suferință, a celui care a fost **MATHE SANDOR (ALEXANDRU)**

Înmormîntarea va avea loc vineri, 31 mai, ora 10,30 de la Capela din Cimitir. Soția (7912)

● Sincere condoleanțe kolei noastre inv. Pușa Mihaela în greua încercare pri-

cinuită de decesul mamei. Colectivul de învățători al Școlii Generale nr. 9 Sibiu (7872)

Tare dragă și-a fost viața / Mult în lume ai murcit, chinurile te-au copleșit. Ai plecat lăsînd durere / Celor care mult te-au iubit și te vor păstra viu în restul vieții lor.

TEODOR VAIDA (41 ani) În mormîntarea azi, 30 mai, ora 13, din str. Biruinței nr. 1.

Soția Lenuța și fiicele Laura și Cristina (7892)

Cu adîncă durere anunțăm dispariția fulgerătoare a scumpului nostru frate și unchi care a fost **TEODOR VAIDA**

Sora Marioara și nepoatele Alina și Ioana (7891)

Cu nemărginită durere în suflet aducem un ultim omagiu bunului nostru cumnat și unchi care a fost un om de o aleasă omenie **TEODOR VAIDA**

dispărut prematur dintre noi, căruia îi vom păstra o veșnică amintire.

Familia Tichiriș Constantin și Vasile, nepoții Anemona și Vasilică (7883)

Pios omagiu, neștearsă amintire dragului nostru cumnat, ginere și unchi **TEODOR VAIDA**

Cumnații, cumnatele, socrii și nepoții (7898)

Cu adîncă durere anunțăm încetarea din viață, după o lungă și grea suferință a bunului nostru tată și bunice care a fost **TEODOR VAIDA**

Cristina, Puiu, Alexandru și Dobrin (7897)

Sîntem alături de colega noastră Elena Vaida la marea durere pricinuită de decesul soțului ei

Transmitem familiei sincere condoleanțe. Colectivul Atelierului celești rotunzi **FLARO** (7865)

Cu nemărginită durere anunțăm plecarea din mijlocul nostru, după o grea și lungă suferință, a scumpului nostru frate **TEODOR VAIDA**

— 41 ani —

Nu te vom uita niciodată, iar pe mormînt îți vom pune mereu cîte o floare. Frații cu familiile (7904)

Cu inimile frînte de durere anunțăm încetarea din viață a dragului nostru soț, tată și bunice **ION TUDORACHE** (60 ani)

Ceremonia înmormîntării la domiciliu, în data de 31 mai 1991, ora 11. Familia (7921)

Sîntem alături de colega noastră Valentină Tudorache, greu încercat prin decesul tatălui său **ION TUDORACHE**

Sincere condoleanțe întregii familii. Colegii de la I.I.R.U.C. Sibiu — secția XX (7922)

COMEMORĂRI

Au trecut 6 săptămîni de durere în suflet de cînd a plecat dintre noi iubitul nostru fiu și frate **MIHAI POPA**

Comemorarea — sîmbătă, 1 iunie 1991, ora 17, în Cimitir la mormînt. Familia (7889)

Sîmbătă, 1 iunie, se împlinește un an de lacrimi, dor și greu de cînd ne-a părăsit scumpul nostru tată și soț **VIORICA GRIGA** (42 ani)

Comemorarea va avea loc sîmbătă, 1 iunie, ora 12, la mormînt. Soția Victoria și fiica Mihaela, sora Marioara și Nelu (7841)

● Amintim celor care au cunoscut-o pe **ALMEIDA DUMITRESCU**

— lector universitar — că se împlinește 3 ani de la plecarea ei dintre noi.

Comemorarea — vineri, 31 mai, ora 16, la mormînt. Familia (7878)

Societatea de construcții „SOCOT” S.A. Tg. Mureș

str. Mihai Viteazul 36,

ANGAJEAZĂ pentru șantierul din Cisnădie, următoarele categorii de personal:

- CONTABIL ȘEF
- MERCEOLOG APROVIZIONARE
- GESTIONAR
- SUDORI AUTORIZAȚI
- MUNCITORI NECALIFICAȚI

Relații, la sediul șantierului din Cisnădie (în spațiile Gării). — 729 —

FIRMA ARARAT

— Societate comercială S.R.L. —

cu sediul în Sibiu, str. 9 Mai nr. 53, telefon 15223,

ARE O GAMĂ VARIATĂ DE SERVICII ADRESATE POPULAȚIEI prin compartimentele sale de:

● servicii pentru înmormîntări și parastase, compartiment prin care se pot procura cele necesare pentru aceste triste situații, comanda onorîndu-se la ora stabilită, la domiciliul solicitantului, în acest fel fiind scutit de alergătură;

● tot în cadrul acestui compartiment se află cuprinsă și CASA DE AJUTOR PENTRU ÎNMORMÎNTĂRI;

● un serviciu deosebit pentru populație îl face CASA DE AJUTOR RECIPROC prin jocul INVESTIȚIA, care a inițiat această metodă de intrajutorare între cetățeni, ținîndu-se cont de situația financiară dificilă pe care o traversăm. Fondul de înscriere este de 800 lei, suma primită de 10 000 lei, în baza numărului de ordine (care este trecut și în partea de sus a chitanței). Acești bani nu se mai înapoiază lunar în rate ca la orice reciproc, persoana avînd doar obligația de a depune din banii primiți valoarea a două numere de ordine (1 600 lei) pentru care, cînd numerele ajung la rînd va primi din nou cite 10 000 lei pentru fiecare număr.

Dacă la ridicarea banilor persoana refuză să depună această sumă de 1 600 lei, noi îi eliberăm doar banii cu care s-a înscris. De asemenea, NU se admit retrageri, persoana înscrisă trebuie să fie hotărîtă.

Statutul acestui sistem de ajutor reciproc a fost aprobat de către Judecătoria Sibiu o dată cu transformarea firmei în Societate Comercială. Dorim ca dv. să înțelegi acest sistem de ajutor reciproc care este pentru ajutorarea dumneavoastră și NU un mijloc rapid de îmbogățire.

Firma preia pentru spălat-călcat lenjerie prin compartimentul său de curățătorie.

Pune la dispoziție femeii pentru curățenie.

Caută gazdă pentru:

— o familie (fără copii)

— o persoană singură (fată)

în zona Piața Cluj.

Firma caută spațiu pentru deschiderea unei alimentare.

Anunțăm încheierea abonamentelor pentru lapte, produse lactate și pîine pe luna iunie.

— 732 —

IMPORTANT

FIRMA GABOR-REISEN face săptămînal transporturi de persoane ROMANIA — GERMANIA și retur.

Preț convenabil — transport rapid.

Plecarea din Sibiu — Informații la telefon 45956. (840)